שפעון מרזבי דליפורי דמת · מפרש בירושלמי דיהב נפשיה על גזרתם פירוש נפשך דמו על ימוד הסם תוספתא פ"ק שנתן נפשו על המילה:

ועל רבו שלמדו חכמה · בפרק לולו מניחות (ע"מ דף נ.ושם) פליגי רבי יהודה ורבי יוסי ברבי יהודה לומר כל שרוב חכמתו יתירה יוסי לומר לפיכך יש לו החיר עיניו ורבי יוסי ברבי יוסי פי"ל ופוסק רב שנת כרבי יוסי ופי' רבינו חננאל דסכי הלכתא ובמלתות דרב אחאי*) פוסק כרבי יהודה דאמר כל שרוב חכמתו יתירה מיתתו ביתר שאת ומפרש בפרי' תלו מניחות בתוספתא דהיו קורעין קריעה[דלוין] מתחתה וכן פירש רבי יצחק בר יהודה ויותר היה נראה לי דמעשה רב דשמואל עבד כרבי יוסי כדאי' התם ורבא נמי מפרש מילתא דרבי יוסי ורבי אלעזר בירושלמי נמי עבד כוותיה ושמא היו מחמירין על עצמן:

*)[פרשת קרח סי' קלג] ברכת

רבינו חננאל

משום דוקיף אורונית · דרב הונא · כלומר זכותו מגינה עליהם · דהוא סדרבי ריש גלותא · ל"ל רב אשי לרב קיפוק בהא יומא דנח נפשיה דרבינא מאי אמרת עליה · פירוש בר קיפוק הוה סמדנא וכן בר אבין ושאלינהו מהו ההספד שתספדו עליו · וכיון שאמר לו בר קיפוד בארעים נפלה שלהבת מה יעשו אוובי קיר · כלומר כ"ע לגביה כאוב נבי ארץ · וינהו כולהו · ובר אבין אמר בכו לאובדין · ולא לאובידה כי חכם רעייתיה דרב אשי אמר שיתתן לגביה כאוב של קיר והוא כארז מכלל שהוא נדול פמני · נעשה להן הולי ונתפכו רגליהן שאינן יכולין להלך ולא יצאו בהספד · וזהו שאמר רב אשי כיון שרגליהן של אלו הפוכות אינן ראויין לתלינה · כי נח נפשיה דר' יוחנן יתיב עליה ר' אמי שבעה ושלשים · ואסיקנא אפילו רבו שלמדו תורה אינו יושב עליו אלא יום אחד·ויש יצחק בר אמי *)תניא חכם כיון שהחזיר פניו מאחורי הממה שולל · פתח עליה ההוא ספדנא · ארץ שנער הרה וילדה · פי' שנער בבל·ארץ צבי א"י ·קקח זו טבריא שמת בה ·

*) נפניו נגמ' לעיל סוף עמוד ה' זמי' כתום' סס ד"ה מכס.

[סנהדרין קט·]

[ני"ל ברבי סימאי ועי' תוס' שבת קמט· ד"ה ודיוקי ותוס' שבתים קד· ד"ה דלא ותוס' פ"ו ב· ד"ה ס"ב]

מגנה
(הספדים האומרים ב-"הלל"...)

מגנה
"כי נח נפשיה ואחרינו" (הספדים אומרים ב"הלל"...)

(הספדים על בני קיסם ובני אשכנז נח נפשיה)

כי מטו אגישרא קמו גמלי, אמר להו ההוא טייעא-מאי האי? אמרו ליה רבנן דקא עבדי יקרא אהדדי-מר אמר "מר ניעול ברישא" ומר אמר "מר ניעול ברישא" אמר-דינא הוא דרבה בר הונא ליעול ברישא" חלית ונמליה דרבה בר הונא, נתור כביה ושניה דההוא טייעא, פתח עליה ההוא ינוקא "גוע ישישים עלה מבבל ועמו ספר מלחמות *קאת וקפוד הוכפלו לראות בשוד ושבר הבא משנער קנף על עולמו והמם ממנו נפשות ושמח בהם ככלה חדשה, רוכב ערבות שש ושמח בבא אליו נפש נקי וצדיק" כי נח נפשיה דרבינא עליה ההוא ספדנא "תמרים הניעו ראש על צדיק כתמר, נשים לילות "כימים [על משים לילות כימים] "א"ל רב אשי לרב קיפוק ההוא יומא מאי אמרת עליה אמינא אם באדרים נפלה שלהבת מה יעשו איובי קיר, ליתן בחבת הועלה מה יעשו דגי רקק, בנחל שוטף נפלה חבה מה יעשו מי גבים" א"ל רב אבין ח"ו "דחבה, ושלהבת בצדיקי אמינא, ומאי אמרת? אמינא "בכו לאבלים ולא לאבידה שהיא למנוחה ואנו לאנחה חלש לעתיה ואתפוך כרעיהן ההוא יומא ולא ארגו לאספודיה והיינו דאמר רב אשי *לא בר קיפוק חלין ולא בר אבין חלין" רבא בי הוה אתא לדגלת א"ל לבר אבין קום אימא מילתא,קאי ואמר:באו רוב שלישית במים זכור ורחם,תעינו מאחריך כאשה מבעלה,אל תזניחנו כאות מי מרה" (חנין יותן זירא אבא יעקב יוסי שמואל חייא מנחם סימן) רבי הנין חתניה דבי נשיאה הוה לא קא הוו ליה בנין, בעא רחמי והוו ליה, ההוא יומא דהוה ליה נח נפשיה, פתח עליה ההוא ספדנא "שמחה לתוגה נהפכה ששון ויגון נדבקו, בעת שמחתו נאנח, בעת חניתו אבד חנינו, אסיקו ליה הנן על שמיה. כי נח נפשיה דר' יוחנן פתח עליה ר' יצחק בן אלעזר "קשה היום לישראל כיום בא השמש בצהרים דכתיב "ויהי ביום ההוא והאתי השמש בצהרים ואמר ר' יוחנן זה יומו של יאשיהו כי נח נפשיה דר' יוחנן יתיב רבי אמי שבעה ושלשים, אמר רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא רבי אמי *דעבד לגרמיה הוא דעבד דהכי אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן "אפילו רבן שלימדו חכמה אינו יושב עליו אלא יום אחד" *כי נח נפשיה דרבי זירא פתח עליה ההוא ספדנא "ארץ שנער הרה וילדה ארץ צבי גידלה שעשועיה, אי נא לה' אמרה רקת "אבדה כלי חמדתה" כי נח נפשיה דרבי אבהו-אחיתו עמודי דקסרי מיא, דרבי יוסי -*שפעו מרוב ציפורי דמא, דרבי יעקב-אתחמיא מלכי ביממא, דר' אסי איעקרו כל אילניא דר' חייא נחיתו ביפי דנורא מרקיעא, דר' יוסי *(בר' יוסי) אשתעו צלמניא והוו למחלציא, דר' חנחום בר חייא איתקצו כל אגדרטיא, דר' אלישיב איתתרו שבעין מתתרתא בנהרדעא, דרב המנונא נחיתו כיפי דברדא מרקיעא, דרבה ורב יוסף נשוק כיפי דפרת אהדדי, דאביי ורבא נשוק כיפי דדגלת אהדדי כי נח נפשיה דר' משרשיא טעון דיקלי שיצי ת"ר ואלו

מפני טורח החסיד שבשתיה: **דרכי מנחם** · בגן של קדושים שלא נסתכל לתוך בשורה של זוחז כדאמרינן בערכי פסחים (דף קי·): כמו שהוחלקה בתענגל וכמחלגים שבה מעחין טיט הכותל: **מחנדעת** · טורח הלמים שעושין על סס המלך שמת: דבזכותיה לא הוו לחמו גגיה: **כיפי דכרדע** · לבנים: **נשוק כיפי** · כיפחות של גשרים נשתברו ונשקו זו לחת זו: **שיצי** · קוצים: ואלו

כי מטו אגישרא · לחיים משום דכוי לרב המנונא: **ספר מלחמות** · ספר תורה **קאת** שנלחם רבה ורב המנונא, ומשל כלי דההוא מייעא שנלחם רבה בר רב הונא ורב המנונא **וקיפוד הוכפלו** · קללה כמו וירשוה קאת וקיפוד (ישעיה לד) כלומר קללה בחת והוכפלה בעולם: **לראות בשוד ושבר** · זה שקלקל הקב"ה על עולמו: **נשים לילות כימים** · דהספד על שמש לילות מ"מ כימים בתורה: **כר קיפוק וכר אבין** · הוו שפדני: **(ההוא יומא** · דמת נפשיה · **מלא דעתיה** · דהלי מדמי ליה למלכתא **והלי** לחבידה: **והוא יומא** · דמת נפשיה לו ספדוהו משום דחירע להו חקלה על ידו: **נח כר קיפוק והוא כר אבין חלין** · משום דחיתהפכו כרעייהו ומניעת (יבמות דף קנ·) כתי מתן דמסני תלוחתא דליגלא לא חלין דהתורה אמרה וחללה נעלה מעל רגלו ולא מתחת לרגלו: **מאי נדגלת** · חדקל: **רוב שלישים** · ישראל נקראו שלישים וכנא שקול כרוב ישראל ואמר ליה קום ואמור מילתא כלומר בקש רחמים: **כלות כמי מרה** · שאמה סוטה כבדקה בהן: **כעת מניחו** · לבין המחנגו: **מכך מניחו** · לבין המחנגו: **והכאתי השמש בצהרים** · משקיע השמש בלהריס: **יומו של יאשיה** · שהנרע יאשיה קרי יומו שמש: **לגרמיה** · לדעתיה: רבי זירא היה מבבל וכה גולה ונדל בארץ ישראל ושיהו דקאמר "ארץ שנער הרה וילדה ארץ צבי גידלה שעשועיה, אי נא לה' אמרה רקת "אבדה כלי חמדתה" כי נח נפשיה דרבי אבהו-אחיתו עמודי דקסרי מיא, דרבי יוסי -*שפעו מרוב ציפורי דמא, דרבי יעקב-אתחמיא מלכי ביממא, דר' אסי איעקרו כל אילניא דר' חייא נחיתו ביפי דנורא מרקיעא, דר' יוסי *(בר' יוסי) אשתעו צלמניא והוו למחלציא, דר' חנחום בר חייא איתקצו כל אגדרטיא, דר' אלישיב איתתרו שבעין מתתרתא בנהרדעא, דרב המנונא נחיתו כיפי דברדא מרקיעא, דרבה ורב יוסף נשוק כיפי דפרת אהדדי, דאביי ורבא נשוק כיפי דדגלת אהדדי כי נח נפשיה דר' משרשיא טעון דיקלי שיצי ת"ר ואלו

[וע"ע רש"י * יומי ז, ופי' כתובות מנ: ד"ה תמר ר"י ר"ת אור זרוע ח"ב סי' תמר] [פי' תפי' שופות רשות כתות נלחות כשמעו ערוך]

[יבמות קנ· ע"ש]

[כתובות מח· ע"ש]

מנ"ל ו·

*לא אשכחן בא"ן נה לפנינו בספר

מספרת מלחמות ה' את והב את בסופה וכן בשירת הים ה' איש מלחמה ה' שמו, ומלחמות ה' הוא ספר שנלחם משה בסיחון ועוג ונכתב בספר מלחמות ה' והב והב והב, ומשם למדו שכתוב בספר מלחמות ה' והב והב והב את והב והב והב את והב והב והב את